

ΔΡΥΤΗΣ + ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ

20

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1963

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 504
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ αριθ. 14

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΝΕΑ ΠΑΡΑΜΕΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Τὸ σιτικὸν πρόβλημα δὲν ἐλύθη, ἀλλ' οὐτε θὰ ἐξευρεθῆ ἢ λύσις του, διότι αἱ συνθηκαὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ σίτου ἐν Ἑλλάδι, εἶναι δυσμενέστεραι τῶν ἐπικρατουσῶν εἰς ἄλλας χώρας καὶ δὴ εἰς τὰς μεγάλας σιτοπαραγωγοὺς τοιαύτας.

Κατεβλήθη καὶ καταβάλλεται προσπάθεια παρὰ τοῦ Κράτους περιορισμοῦ τῆς σιτοκαλλιέργειας, δοθέντος ἢ διαρκῆς αὐξήσεως, αὐτῆς καθιστᾷ ὀξύτερον τὸ πρόβλημά της.

Ὅση ὅμως καὶ ἂν ἐπιδειχθῆ προθυμία ἐκ μέρους τῶν σιτοπαραγωγῶν, ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν δενδροκαλλιέργειαν, τὴν κηπευτικὴν κλπ., εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῆ ἢ ἀντικατάστασις τῆς σιτοκαλλιέργειας οὔτε καθ' ὄλοκληρίαν, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τοιαύτην ἔκτασιν, ὥστε νὰ παύσῃ ἀποτελοῦν πρόβλημα τὸ σιτικόν.

Βασικὴ ἀπασχόλησις τοῦ γεωργοῦ μας, τοῦλάχιστον ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη θὰ εἶναι ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου. Ὅθεν ταύτης οὔσης καὶ μελλούσης νὰ εἶναι ἐπὶ πολὺ εἰσέτι τῆς κυρίας πηγῆς, ἐξ ἧς ἀντλεῖ καὶ θὰ ἀντλή τοὺς πόρους τῆς ζωῆς του ὁ γεωργὸς μας, μόνον ἐν ὅψει ταύτης δέον νὰ ἐξετάζηται τὸ ὅλον γεωργικὸν θέμα.

Ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπὶ τοῦ μεγάλου τούτου θέματος παρετηροῦμεν, κύριον χαρὰ κτηριστικὸν τῆς ἀθλίᾳς καταστάσεως, εἰς ἣν ἔχουν περιέλθει οἱ γεωργοὶ μας εἶναι ἡ ὑποπασχόλησις των.

Κατὰ τὴν παλαιότεραν ἐποχὴν ἢ ἄρωςις τῶν σιταγρῶν, ὁ θερισμὸς καὶ ὁ ἄλωνισμὸς τῶν σιτηρῶν ἀπῆται συνεχῆ καὶ ἐπίπονον ἐργασίαν τοῦ γεωργοῦ, ὅστις διὰ τὴν σκληρὰν ταύτην ἐργασίαν του ἠμείβετο, ἔλασσον βεβαίως τοῦ καταβαλλομένου μόχθου, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ἠμείβετο, ἐκ τῆς ἀμοιβῆς ταύτης δὲ καὶ ἀπέζη.

Σήμερον, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἡ ἄρωςις, ὁ θερισμὸς καὶ ὁ ἄλωνισμὸς ἐξέφυγον τοῦ γεωργοῦ, ὁ ὁποῖος, ἐὰν ἐξαίρεσῶμεν ἐλάχιστους, διαθέτοντας τ' ἀπαιτούμενα γεωργικὰ μηχανήματα, ἀναθέτει εἰς τοὺς τελευταίους τοῦ

τους τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας, ἐπ' ἀμοιβῆ, συνισταμένη εἰς ποσοστὸν τοῦ παραγομένου σίτου.

Οὕτως ὁ σιτοπαραγωγός, κατὰ κανόνα μὲν ὑποαπασχολεῖται, γενικῶς δὲ ἐπιτυγχάνει εἰσόδημα, μειωμένον κατὰ τὸ, ὡς ἄνω, ποσοστὸν αὐτοῦ καὶ πάντοτε ἀνεπαρκῆς διὰ τὴν στοιχειώδη συντήρησίν του.

Ἡ πλήρης δυσχερεῖων κατάστασις αὕτη τοῦ σιτοπαραγωγῆ καὶ γενικώτερον τοῦ γεωργοῦ, διότι σιτοπαραγωγὸς εἶναι οὗτος κυρίως, ὡς προετονίσθη, παρερχομένου τοῦ χρόνου καὶ αὐξανομένου τοῦ πληθυσμοῦ, ἦτοι μειουμένης τῆς κατὰ οἰκογένειαν καλλιεργησίμου ἐκτάσεως θὰ καταστῆ τραγικῆ.

Ταῦτα πάντα ἔχοντες ὑπ' ὄψει καὶ ἐξετάσαντες ἤδη πρὸ διετίας καὶ πλέον τὸ θέμα ἐτονίσσαμεν τὴν ἀνάγκη τῆς δημιουργίας νέων συμπληρωματικῶν πόρων ζωῆς, χάρις τῶν γεωργῶν μας, ὡς ἔνα τῶν σπουδαιότερων δὲ εἰχόμεν ὑποδείξει τὴν ἰδρυσιν γεωργικῶν βιομηχανιῶν, ὅσον τὸ δυνατὸν σοβρωτέρων. Καὶ αὐτὰ τὰ ἐγράψαμεν βεβαίως διὰ τὸν Νόμόν μας.

Τώρα διαπιστοῦμεν εὐχαρίστως προσπάθειαν τοῦ Κράτους ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου, τῆς ἰδρύσεως τούτεστιν πολλῶν γεωργικῶν βιομηχανιῶν.

Διεπιστώσαμεν δ' ὅμως μετὰ λύπης μας, ὅτι μετὰ τῶν διαφόρων περιφερειῶν τοῦ Κράτους εἰς τὰς ὁποίας ἀπεφασίσθη νὰ ἰδρυθῶσιν πενήτηντα (50) ἐν ὅλω γεωργικαὶ βιομηχανίαι, ἡ Χαλκιδικὴ δὲν περιλαμβάνεται. Διακόσια ἑκαταμμύρια δραχμ. ἀπεφασίσθη νὰ διατεθῶσιν, κατὰ τὸ ἔτος 1963, διὰ τὴν ἰδρυσιν νέων γεωργικῶν βιομηχανιῶν. Οὐδὲ δραχμὴ μία, διὰ τὴν Χαλκιδικὴν.

Διὰ τίνα λόγον ἢ παραμέλησις αὕτη καὶ πάλιν τῆς Χαλκιδικῆς;

Δὲν πάσχουν οἱ γεωργοὶ τοῦ Νομοῦ μας, ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν περιοχῶν τοῦ Κράτους;

Ἡ μήπως δὲν ὑφίστανται ἐν Χαλκιδικῇ οἱ ἀπαιτούμενοι ὅροι, διὰ τὴν ἰδρυσιν διαφόρων γεωργικῶν βιομηχανιῶν;

Συμφορὰ μεγάλη ἢ ἀρρώστια τῆς λέπρας καὶ στοῦς καιροὺς μας ἀκόμα παρ' ὅλη τὴν κολοσσία πρὸδο τῆς ἱατρικῆς. Πολὺ περισσότερο στὰ χρόνια τοῦ Χριστοῦ. Μόλις στὸ σῶμα κάποιου δυστυχῆ παρουσιάζονταν τὰ συμπτώματα τῆς τρομερῆς ἐκείνης ἀσθενείας ἀρχίζε γι' αὐτὸν μὴ τραγωδία ἰσθμία. Ἐπρεπε νὰ διωχθῆ μακρὰ ἀπὸ κάθε κατοικημένο χωρὸς Στὴς σπηλιὰς περὶ ἐπρεπε νὰ φθάσῃ τὸ καταφύγιόν του. Ἡ ἐρημία καὶ ἡ μοναξιά θὰ ἦταν οἱ παντοεινὸι σύντροφοί του. Οἱ ἀσιγαστοὶ στεναγμοὶ καὶ τὰ ἀσταμάτητα δάκρυα θὰ ἦταν οἱ ἀδιάκοποι ἐπισκέπται του. Μόνον ὁ ἀντίλαλος τῶν φαραγγιῶν θὰ ἀπαντοῦσε στὴν κραυγὴν του νὰ σκορπῆ, γιὰ βοήθεια, καὶ ἔλεος. Ἀπάντησις ὅμως πού θὰ μεγάλωνε ἀκόμα περισσότερο τὴν κατάμαυρη ἀπελπίσθια του. Γιατί θὰ ἦταν ἡ λυπηρὴ ἐπιστροφή τῆς δικῆς του κραυγῆς. Θὰ τὸν πληροφόροῦσε ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀκόες ἀνθρώπων γιὰ νὰ τὴν ἀκούσουν, ὅτι δὲν ὑπάρχουν κερδῆς γιὰ νὰ τὸν λυπηθοῦν, ὅτι δὲν ὑπάρχουν πονόψυχοι ἀνθρώποι γιὰ νὰ τρέξουν καὶ νὰ τὸν βοηθήσουν. Καὶ ἂν ὁ πάρχουν φεύγουν μακρὰ κα

ταφοβισμένοι μὲ τὸ ἀκουσθῆ τῆς κραυγῆς του. Ὅσο ἦταν κανεὶς νέος τὸ πρᾶγμα δὲν ἦταν τόσο φορικτό. Μποροῦσε τοῦλάχιστον καὶ συγγυρίζονταν. Ὅταν ὅμως ἡ ἀσθένεια προχωροῦσε καὶ οἱ σάρκες ἐπεφταν σαπισμένες καὶ τὰ χέρια παραμορφώνονταν, καὶ ὅλο τὸ σῶμα πληγιαζε καὶ ἐμπύοσταζε καὶ τὰ χρόνια βάραιναν, καὶ τὸ σῶμα γίνονταν τελειῶς ἀνῆμπορο. Ποιὸ χέρι θὰ ἀπλώνονταν βοήθητικό, ὁπορικό, παρήγορο; Ὅσο καὶ περὶ πολὺ ἀνημπορεύομε σωματικὰ τόσο περισσότερο ἢ λαχτάρω μας γιὰ στοργὴ καὶ ἢ ἀνάγκη μας γιὰ συνδρομὴ δυναμώνει.

Σὲ παρόμοια ἀνήκουστη καὶ ἀφάνταστη συμφορὰ βρισκόνταν οἱ δέκα λεπροὶ. Μόνη καταφυγὴ ὁ Θεός. Οὐτε μὲρα οὔτε νύχτα ἔφευγε ἀπὸ τὸ νοῦ τους ἢ πίστις, ὅτι μόνον ἡ ἀγαθότητα καὶ εὐσπλαγνία τοῦ Θεοῦ ἦταν γι' αὐτοὺς ἢ μόνη λύσις πού τοὺς ἀπέμενε. Κατὰ κάποιον τρόπον, τὸν ὁποῖον δὲν μᾶς ἐξηγεῖ ὁ ἱερός εὐαγγελιστὴς Λουκάς, κατὰ κάποιον τρόπον εἶχε

φτάσει ὡς τὴν θεοσκότεινη ἐρημίαν τοὺς ἢ πληροφορία γιὰ κάποιον θαυματουργὸ κήρυκα, τὸν λεγόμενο Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού πῆραν τὴν βορυσθήμαντη αὐτὴ πληροφορία ὄλημερις ἔχουν γυρισμένα τὰ μάτια τους στὸ δρόμο πού περνάει ἀπὸ τὸ λυπηρὸ τῆς Παιδείας τοῦ ἔξερει; Μπορεῖ κάποια μέρα νὰ περνοῦσε καὶ ἀπὸ τὸ δρόμο ἐκεῖνο. Δὲν θὰ ἔφθιναν τὴν εὐκαιρίαν νὰ πάη χαμένη.

Ὁ Χριστὸς μποροῦσε μὲ τὸ θεϊκὸ του βλέμμα θὰ εἰσχωρήσῃ καὶ νὰ βλέπῃ τί γίνεται μέσα στὶς διάνοιες καὶ τὶς καρδιὰς τῶν ἀνθρώπων. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον μποροῦσε μὲ τίς θεϊκῆς του ἀκοῆς νὰ ἀκούσῃ καὶ τοὺς ἀπόμακρους στεναγμοὺς τῶν δύσμοιρων ἐκείνων πλασμάτων. Κάποια μέρα χάραξε σὴν ἡμέρα τοῦ μεγάλου θαύματος. Μόλις τὸν εἶδαν τὸν γνώρισαν. Τὸν γνώρισαν μὲ τὸ πονεμένο καὶ ἀπέλιπο ἔστικτό τους. Εἶχεν ὀριμάσει περὶ ἡ εὐσέβειά τους. Εἶχε φθάσει στὸ ἀπροχώρητο ἢ τραγωδία τους.

ΔΙΑ ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀγωνίζεται ἡ Ἐφημερὶς μας, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἰς τὰς σημαντικώτερας τοῦλάχιστον τῶν κομποπόλεων τοῦ Νομοῦ μας, μετὰ τῶν ὁποίων τὴν προέχουσαν θέσιν κατεῖχον τὰ Νέα Μουδανιά, λόγω τῆς ζωηρᾶς ἐν αὐτοῖς σημειουμένης ἐμπορικῆς κινήσεως καὶ τοῦ ὅτι ἐκ τούτου ἀξιολόγουν ἀριμυθῶ τῶν μισθωτῶν, οὔτινες ἔδει νὰ τύχουν ἀσφαλίσεως.

Καὶ ἐπὶ τέλος ἀπὸ τοῦ παρελθόντος θέρους ἀνεκοι

νώθη διὰ τὸ Ι.Κ.Α. ἐπεξετάζεται ἢ Ἐφημερὶς μας, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἰς τὰς σημαντικώτερας τοῦλάχιστον τῶν κομποπόλεων τοῦ Νομοῦ μας, μετὰ τῶν ὁποίων τὴν προέχουσαν θέσιν κατεῖχον τὰ Νέα Μουδανιά, λόγω τῆς ζωηρᾶς ἐν αὐτοῖς σημειουμένης ἐμπορικῆς κινήσεως καὶ τοῦ ὅτι ἐκ τούτου ἀξιολόγουν ἀριμυθῶ τῶν μισθωτῶν, οὔτινες ἔδει νὰ τύχουν ἀσφαλίσεως.

Καὶ ἐπὶ τέλος ἀπὸ τοῦ παρελθόντος θέρους ἀνεκοι

ΝΑ ΓΕΝΙΣΧΥΘΗ Η ΖΩΑΓΟΡΑ ΑΓ. ΜΑΜΑΝΤΟΣ

Ὁρθὸν τὸ ληφθὲν μέτρον, διὰ τὴν προστασίαν τῶν πωλούντων ζῆλα παραγωγῶν, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ζωοποιοῦ, διὰ τῆς ἰδρύσεως ζωογορῶν καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν αὐταῖς γεφυροπλαστῶν.

Ἄλλ' ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, καθ' ἣν τὸ Κράτος λαμβάνει τὰ ἀξιώματα ταῦτα μέτρα, χάρις τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἰδρυσιν ζωογορῶν ἀλλαχῶ, ὑπεθυμίζομεν εἰς αὐτὸ, ὅτι ἐν

τῷ Νομῷ μας διενεργοῦνται κατ' ἔτος ζωορόταται καὶ σοβαρόταται πράξεις ἀγοραπωλησιῶν ζώων, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ Κοινοῦτι τοῦ Ἁγίου Μάμαντος ζωοπανηγύρεως, τὴν ὁποίαν ἐπισκέπτονται πάρα πολλὰ χιλιάδες ἐνδιαφερομένων κυρίως, διὰ τὴν ζωογορᾶν τῆς οὐ μόνον ἐκ Χαλκιδικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων νομῶν τῆς Μακεδονίας.

Δὲν νομίζομεν οἱ ἐν προκειμένῳ ἀρμόδιοι, ὅτι κατὰ τινα τρόπον δέον νὰ ἐνισχύσομεν τὴν ζωογορᾶν ταύτην;

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

Μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν ἀνεγνώσαμεν τὰς ἐπιστολάς πολλῶν γεωργῶν ἀναγνωστῶν μας καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμεν δι' ὅσα μᾶς γράφουν διὰ τὴν Ἀγροτικὴν Στήλην τῆς Ἐφημερίδος μας, ἀλλ' εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ Στήλη συντάσσεται μὲ τὴν εὐγενῆ συνεργασίαν τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας τοῦ Νομοῦ μας, πρὸς τοὺς κ.κ. γεωπόνους τῆς ὁποίας ἐπομένως ἀνήκουν, κατὰ τὸ μεγαλύτερον τοῦλάχιστον μέρος ὅσα ἐπαινετικὰ ἀναγράφονται

αἱ ἀνωτέρω ἐπιστολαί. Χαιρομεν ἐν πάσῃ περιπτώσει, διότι διαπιστοῦται ἢ μὲ ἐνδιαφερόμενος τακτικῆ παρακολούθησις τῆς Ἀγροτικῆς Στήλης, τὴν ὁποίαν ὑποσχόμεθα νὰ τηρῶμεν πάντοτε ἐνημερωμένην ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερόντων ἐκάστοτε ζητημάτων τοὺς γεωργοὺς μας καὶ διαρκῶς νὰ τὴν ἐμπλουτίζομεν περισσότερον, δοθέντος ὅτι ὁ Νομὸς μας εἶναι κυρίως γεωργικὴ περιφέρεια καὶ οἱ περισσότεροι τῶν ἀναγνωστῶν μας γεωργοί.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Κατὰ τὴν δημοσιευομένην εἰς τὴν 2αν σελίδα μας εἰδησιν πολυσέβαστος γηραιὰ κυρία, ἡλικίας 93 ἐτῶν προσέφερον ἐπὲρ τοῦ ἐπὶ ἀνέγερσιν Γυμνασίου Κασσάνδρας δολοκλήρον τὸ ποσὸν τῆς πρώτης μηνιαίας συντάξεως, τὴν ὁποίαν ἔλαβε παρὰ τοῦ Ο.Γ.Α.

Συγκινητικὴν χαρακτηριστικὴν ἢ εἰδησιν τὴν προσφορὰν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον συγκινητικὴ ἢ χειρονομία τῆς γηραιᾶς ταύτης Ἑλληνίδος. Ἐμπεριέχει ἕλον τὸ μεγαλεῖον τῆς γνησίας Ἑλληνικῆς ψυχῆς, τὴν ὁποίαν ἐγέμιζε πάντοτε ἢ ἀγάπη πρὸς τὴν Παιδείαν.

Καὶ ἀποτελεῖ διδακτικώτατον παράδειγμα, δι' ἡμᾶς, τοὺς νεωτέρους τῆς, τέκνα ἐγγόνους καὶ δισεγγόνους τῆς οἱ ὁποῖοι ὀφείλομεν νὰ σκεφθῶμεν, ὅτι αὐτὸ, τὸ ὁποῖον εἴμεθα αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐχομεν καὶ ἀπολαμβάνομεν καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἴσως καυχώμεθα, τὸ ὀφείλομεν εἰς τὰς Ἑλληνίδας, ὡς ἡ πολυσέβαστος Λουλούδω Καραγιάννη.

Ἄς τῆς φιλήσωμεν μὲ ἀπειρον σεβασμὸν καὶ εὐγνωμοσύνην τὸ χεῖρ καὶ ἄς ἀναλογισθῶμεν ὅτι καὶ ἡμεῖς μίαν ἡμέραν ἐὰν ἀκολουθήσωμεν τὸ ἔξοχον παράδειγμα τῆς, ἴσως εὐτυχῆσωμεν νὰ δοκιμάσωμεν παρομοίαν ἱκανοποίησιν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην Σελ

Ο ΚΕΡΚΕΖΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

Εἰς τὸ Σαΐτανικὴν ἔμοιρα- ζαν τὸν πρώτον οἰσανέδες πού ἔφερε τὸ «Πανελλήνιον.»

Με τοὺς ἄλλους ἐπῆγε καὶ ὁ Ἄνδρουλιὸς νὰ πάρῃ, ἀλλ' ἐνῶ ἔφθασεν ἐκ τῶν πρώτων, ἐπλησίασε με τοὺς τελευταίους, ὅταν ἔμειναν ἀκόμη τέσσερα ἢ πέντε μόνον τουφέκια καὶ οἱ ἀπαιτητὰ ἦσαν δεκαπέντε καὶ περισσότεροι.

Ὁ Ἄνδρουλιὸς, ὁ Πλατῆς, καθήμενος, κατέγραφεν ἐκεῖνους πού ἐλάμβαναν ὄπλα· ὁ δὲ Σαΐτανικὸς ὄρθιος, τὸ ἔμοιραζεν, ἀπευθύνων εἰς ἕκαστον μὲν εὐχῆν:

—Καλορρίζικο! Τιμημένο νὰ τὸ βαστάς καὶ τιμημένο νὰ σὲ βγάλῃ! καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ὁ Ἄνδρουλιὸς, ὑποχωρῶν εἰς ὄλους, ἀπαθούμενος καὶ οὐδένα ἀπαθῶν, ἐκινδύνευε νὰ μὴ πάρῃ τίποτα, ἀλλ' ἐπὶ τέλους εὐρέθη ἐνώπιον τοῦ Σαΐτανικολῆ, ὅστις ἦτο γυρισμένος τὴν στιγμὴν ἐκείνην πρὸς τὴν γωνίαν ὅπου ἀνέκειντο τὰ δῖπλα καὶ ὅστις ἐστράφη κρατῶν ἕνα οἰσανέν. Ἦνοιγε δὲ τὸ στόμα του νὰ εἴπῃ τὴν ἀπαραίτητον εὐχὴν καὶ ὁ Ἄνδρουλιὸς ἐκινήθη νὰ πάρῃ τὸ τουφέκι, ὅτε ὁ Σαΐτανικολῆς τὸν εἶδε καὶ ἔκαμε κίνημα ἐκπληξέως καὶ δισταγμοῦ.

—Μωρέ, δὲν ἀφήνεις, καὺ μένε Ἄνδρουλιὸ, νὰ τὸ πάρῃ κανεὶς ἄλλος; τοῦ εἶπε με δὺ σφορίαν ἀνθρώπου, ὅστις ἀναγκάζεται νὰ φανῇ σκληρός. Ἐσὺ... εἶναι νὰ σοῦ πῶ; Ὁ Σαΐτανικολῆς ἤθελε νὰ εἴπῃ: Ἐσὺ τί νὰ τὸ κάμεις; καὶ ὁ Ἄνδρουλιὸς, ὅσον καὶ ἂν ἦτο πρῶτος καὶ ταπεινός, ἐταράχθη δὲν εἶπεν ὅμως τίποτε, ἀλλ' ἀπεσώθη ἀποβοδωμένος εἰς μίαν ἀκρᾶν, ὡς νὰ μὴ ἔβλεπε τὴν θύραν νὰ φύγῃ. Ὁ Σαΐτανικολῆς μετενόησεν ἁμέσως καὶ ἐλυπήθη διὰ τὴν σκληρὰν του φράσιν· ἀλλ' ἦτο πλέον ἀργά, διότι ἄλλοι ἔσπευσαν καὶ ἦρσαν πρὸς τὰ ὑπολείπόμενα τουφέκια, χωρὶς μάλιστα νὰ περιμένουν τὴν εὐχὴν.

—Μωρέ, τὴν πίστιψες αὐτὸ πού σοῦπα, Ἄνδρουλιὸ, κ' ἀφῆκες νὰ πάρῃ ἄλλος τὸ τουφέκι; ἐφάναξες πρὸς αὐτὸν γελῶν διὰ νὰ συγκαλύψῃ τὸ πρᾶγμα. Ἐγὼ σ' ἐθάρρουνα γιὰ πλεῖα ζυμπητό. Γιὰ, μωρέ, ν' ἀφήσῃς νὰ τοῦ πάρῃ ἄλλος τὸ τουφέκι! —Δὲ θέλω οἰσανέν, καπετὰ Νικολῆ, ἀφήτησεν ὁ Ἄνδρουλιὸς. Καλύτερα πού τὸν ἐπῆρε ἄλλος. Ἐγὼ μιά παλιολαζαρίνα ἐγὼ... κάνει κ' αὐτὴ δουλειά. Καὶ τὰ ἔλεγεν αὐτὰ χωρὶς πικρᾶν, χωρὶς παράπονον· ἐμεῖς δὲ μάλιστα τώρα τὸ σὺνθηες καλοκάγαθον μεριδιὰμὰ του, ἀλλ' εἰς τὰ γαλανὰ του μάτια ἐκυλλετο ἕνα δάκρυ.

—Ὅταν ἐξῆλθε, τὸν ἐπλησίασεν ὁ συγγενὴς του Μαρκογιάννης καὶ τοῦ εἶπε με ἄγα νάκτησαι: —Μωρέ, γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, δὲν ἔχεις ψυχὴ; Δὲν φτάνει πού δὲν σοῦδωκε τουφέκι ὁ βιλιάνος ὁ Σαΐτανικολῆς, ἀλλὰ σοῦκανε καὶ τέτοια προσοβλή, καὶ σὺ κόντεψες νὰ τοῦ πῆς οὐπολλάτη! —Ὁ ἀνθρώπος εἶπε τὴν ἀλήθειαν. Σὰ δὲν ἔχη τουφέκια γιὰ ὄλους, καλύτερα νὰ τὸ πάρουν οἱ καλοὶ καλοὶ. Αὐτὸς εἶναι καπετάνιος καὶ κατέχει —Τὸν κακὸ του τὸν καιρὸ κατέχει. —Κι' ἂν δὲν τὸ κατέχη αὐτὸς, τὸ θωρῶ μοναχὸς μου ἐγώ. Εἶμαι κακουρέας, ἀνεμάνθρωπος, εἶπεν ὁ Ἄνδρουλιὸς με ὄλιγον πείσμα, τὸ ὅποιον ἀπηυθύνετο μᾶλλον κατὰ τοῦ αὐτοῦ του.

—Σῶπα λέω καὶ τ' ἄνδρες δὲν σοῦ ζυγιάζουνε σὰν τὸ ζωντόβολο. Ἐγὼ δὲν κάνω καλύτερὸ μου κανένα. Σ' ὄλο τὸ ὕστερο χαίρεται κ' ὁ κόρακας τῆ φωνῆ του σὰν καὶ τ' ἀηδὼν. Νὰ συλλογιστῆς σκιάς τοὺς συγγενεῖς σου πού τοὺς ντροπιάζεις. —Μὰ ἤθελες δὰ νὰ μαλῶ σωμα γιὰ ἕνα τουφέκι; —Ναί, γιὰ τὶ ὅποιος δὲ μὴ λεί τὸν θάφτουνε. —Ἐγὼ ἔχω τὴν κακολαζαρίνα· ἄλλοι δὲν ἔχουνε μουδὲ καλαμοπιστόλα. Καλὰ ἔκαμε ὁ Σαΐτανικολῆς καὶ μ' ἀπομύρισε. —Αὐτὴ τὴν κεφαλὴ νὰ βαστάς καὶ καλὰ θὰ πάς. Θὰ γενῆς ἀνεμπαλῆνδο τοῦ χω...

Καὶ ὁ Μαρκογιάννης ἀπεμακρύνθη με ἀγανάκτησιν, αἰσχυρόνως διότι εἶχε τοιοῦτον συγγενῆ.

Ὁ Ἄνδρουλιὸς ἦτο νέος ἄνθρωπος, τριάντα περίπου ἔτων, κοντακιανός, με παχὺ, ξανθὸ μουστάκι, με κνήμας ἰσχνὰς, περὶ τὰς ὁποίας κατώλισθαισαν καὶ ἐξάρωναν τὰ στήθια. Ὡς νέος καὶ αὐτὸς καὶ ἀγαμῶς μάλιστα, ἐπροσπάθει κάπως νὰ κομψεύεται, ἡγάπα τὸν χορὸν καὶ ἐφαίνετο αἰωνίως ἐρωτευμένος. Τὸ βέλαιον ὅμως εἶναι ὅτι οὔτε οἱ ἄλλοι, οὔτε αὐτὸς ἐγνώριζε ποίαν ἡγάπα ἠκάρδια του ἦτο πλήρη ἀγάπη, ἤτις, μὴ εὐρίσκουσα μέρος νὰ σταματήσῃ ἐπερὺ γιζεν ἀσκόπως, τρεφομένη με δεινρα. Ἠγάπα τὸ θῆλυ, ἢ δὲ ἀγάπη του, ἢ ὅπως πλατωνικῆ, καὶ νεφελοδῶδες, τὸν ἐκράτει εἰς διηνεκὴ ἐλαφρὰν μέθην, ἐκδηλουμένη με ἥρεμον εὐθυμίαν. Ἀπὸ τὸ στόμα του ἀνέβλυζεν ὡς λάλον ὕδωρ τραγούδιμα σιγανὸν καὶ καθ' ἄς ὥρας ἐεργάζετο εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ ὅταν τὸ βράδυ—βράδυ ἐμφανιζόμενος εἰς τὰ δώματα παρετήρει τὸς ἐπιστρεφούσας ἐκ τῶν ἀγρῶν παρθέτους. Καὶ ἐγνώριζεν ἕπειρα δίστιχα καὶ τὸ περιπαθεστέρα μέρη τοῦ Ἐρωτοκρίτου.

Ἄλλὰ μὴν ὑποθέσῃ κανεὶς ἐκ τοῦτου ὅτι ὁ Ἄνδρουλιὸς ἦτο ἐλαφρὸν καὶ μάταιον ὑποκείμενον. Ὀλίγοι ἦσαν φιλόπονοι ὡσὰν αὐτὸν εἰς τὸ χωριό. Ἀμὰ ἐτελείωνε τὰς ἀγροτικὰς του ἐργασίας, ἐπιηγέλλετο ἐπὶ τινὰς μῆνας τὸν κτήσιν, εὐρίσκει δὲ καιρὸν ἐν τῷ μεταξὺ νὰ ἐπιτηρήσῃ καὶ τὸν νερόμυλον τὸν ὅποιον εἶχε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἦτο καθ' ὑπερβολὴν ὀρθῆκος, ἐπροσκύνα ὄλα τὰ εἰκονοματὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς θεσεως θεάρεστον ἔργον νὰ ἐκτελῇ χρέη νεωκόρου, νὰ κρούη τὸν κώδωνα, νὰ φέρῃ φωτιὰν διὰ τὸ θυμιάτον ν' ἀνάβῃ καὶ νὰ περιποιῆται τὰ κανδήλια, νὰ βοηθῇ τὸν ἱερέα κατὰ τὰ βαπτίσια· ἐλυπεῖτο δὲ διότι δὲν ἐγνώριζε γράμματα διὰ νὰ δύναται νὰ ἐκτελῇ χρέη ψάλτου, ἀλλ' ὁδ' ἦτον καθ' ὄλην τὴν λειτουργίαν δὲν ἔπαυε νὰ συνοδεύει με σιγανὸν μουρμούρισμα τὴν ψαλμὸν δίαν.

Δὲν περιωρίζετο δὲ ἡ εὐσεβεία του μόνον εἰς ἐξωτερικοὺς τύπους, ἀλλ' εἶχεν ἀληθεῖς χριστιανικὰς ἀρετὰς. Ἀπὸ τὸ στόμα του δὲν ἐξήρχετο ποτὲ ψυχρὸς λόγος καὶ τὸσον ἦτο καλοκάγαθος καὶ ταπεινός, ὥστε οἱ χωριανοὶ τὸν ἐφαντάζοντο ὡς μὴ δυνάμενον νὰ κατοποιήσῃ καὶ τοῦρκον ἀκόμη.

Δὲν εἶχε κανέναν ἐχθρὸν φυσικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν ἐνέπνεε δὲν ἔλειπεν ὄλιγη εἰρωνεία. Εἰς τοῦτο δὲ συνετέλει πρὸ πάντων ἡ κατασκευὴ του, ἡ οχεδὸν κακεκτικὴ καὶ τὸ μικρὸν του ἀνάστημα. Καὶ ὅταν εἰς τὸν χορὸν ἐπεδείκνυεν εὐστροφίαν κ' ἐχοροπήδα, αἱ γυναῖκες ἐδάγκωναν τὰ χεῖλη των διὰ νὰ μὴ ξεκαρδισθοῦν καὶ ἐψιθύριζαν μεταξὺ των με μικροὺς σπασμαδικούς γέλωτας: —Διάολε, ἀντρίτσι τ' ἀνδρουλιό!

Ἄλλ' ὁ Ἄνδρουλιὸς καὶ ὅταν φανερά ἐβλεπεν ὅτι τὸν ἐχλεύαζαν, δὲν ὠργίζετο, οὔτε ἐδυσθόμῃ· ἐνίοτε μάλιστα συνεμριζετο τοὺς γέλωτας καὶ ἐπήδα δυνατώτερα τῶν ἄλλων ὡς διὰ νὰ διασκεδάσῃ περισσότερον τοὺς θεατὰς. Δὲν γνωρίζω ἐάν διὰ τῶν ὑπερβολικῶν τούτων χοροπήδημάτων ἤθελε νὰ ἐπιδείξῃ καὶ παλληκαρισμὸν· τὸ βέλαιον εἶναι ὅτι οὐδέποτε ἐπροκάλεσεν ἐριδὰς καὶ προκαλούμενος ὑπεχώρει. Ἐνοεῖται ὅτι τοιαῦτα ἀρετὰ δὲν ἐνοοῦντο ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ ὁ Ἄνδρουλιὸς δὲν εἶχε μὴ ἐχθρούς, ἀλλὰ δὲν εἶχε καὶ θαυμαστὰς καὶ ἡμεγάλῃ του ἀνεξικακία ἐθεωρεῖτο ὡς δειλία, ἢ δὲ ὁ περβολικὸς του ἀγαθότης ὡς πνευματικὴ πτωχεία. Καὶ εἶναι βέλαιον τῶντι ὅτι ὁ Ἄνδρουλιὸς δὲν ἦτο φωστήρας. Ἐπειτα ἐκεῖνο του τὸ ἀνάστημα, ἐκεῖνο τὸ σκαρὶ του...

...Τὸ τέλος στοῦ ἐπομένου

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Χιλιετηρίδος

Ἡ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓ. ΟΡΟΣ

Περαιτέρω (σελ. 627) συνεχίζων ὁ Σχοινᾶς γράφει: «Τὸ δάπεδον τοῦ ναοῦ καλύπτεται ὑπὸ μαρμάρου καὶ Μωσαϊκοῦ, τὸ δὲ ἱερὸν περιβάλλεται ὑπὸ ἀρχαίων εἰκόνων καὶ στηλῶν ἐκ πορφυρίτου, ὅσους 6 μέτρων καὶ διαμέτρου 0,65 μ., αἵτινες μετηνέχθησαν αὐτὸς ἐκ Ρώμης τῇ διαταγῇ τοῦ αυτοκράτορος Θεοδοσίου. Εἰς μὲν τὸ δεξιόθεν τοῦ ναοῦ μέρος κεῖται τὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Νικολάου παρεκκλήσιον, εἰς δὲ τὸ ἀριστερόθεν τὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ἐντὸς δὲ λάνθαστος μαρμαρίνης, κειμένη ἐν τῷ ναῷ καὶ δεξιόθεν τῷ εἰσερχόμενῳ φυλάσσονται τὸ ὄστα τῶν αυτοκρατόρων Θεοδοσίου. Ἀνδρονίκου καὶ Ἀρκαδίου καὶ τῆς αυτοκράτειρας Πουλχερίας... ἐντὸς δὲ εὐρυχώρου ἑσπιατορίου σώζονται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς Θεοδοσίου τοῦ Α' τῆς περὶ ἕνα λευκοῦ μαρμάρου.

Ἐξετάζοντες καὶ ἀναλύοντες μόνον τὰ ἀνωτέρω, βλέπομεν ὅτι τὰ ἀφορῶντα τὴν ἱδρυσιν τῆς Μονῆς Βατοπεδίου σφίγγονται εἰς δύο παράγοντας: 1) Εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἱστορικὰ (ἐγγράφα) στοιχεῖα, ὅτι ἡ ἱερὰ Μονὴ ἐκτίσθη μετὰ τὴν Λαύραν ὑπὸ τριῶν ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἀδελφῶν, τῶν Ἀθανασίου, Νικολάου καὶ Ἀντωνίου, ἀγνώστου ἐπωνύμου καὶ 2) Εἰς τὰς ὑπαρχούσας παραδόσεις. Αἱ παραδόσεις αὗται εἰσὺν τὴν αὐτὴν πηγὴν τὴν Μοῆν τοῦ Βατοπεδίου. Εἰς τὴν Μοῆν ταύτην ἐπιηροφόρηθη τὰ κατ' αὐτὴν ὁ ἱατρός Ἰωάννης ὁ Κομνηνὸς τὸ 1710 μ.Χ. παραμείνας ὡς μοναχὸς καὶ εἰς ἱατρὸς εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, καὶ ἔγραψε εἰς τὸ «Προσκνητῆριον τοῦ Ἁγίου Ὄρους», τὰς κυκλοφορούσας τότε παραδόσεις εἰς τὴν Μοῆν περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς, καὶ αἱ ὁποῖαι παραδόσεις μᾶς ὡδηγοῦν κατ' εὐθείαν εἰς τὸν αυτοκράτορα καὶ μετέπειτα ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν ὄνομα σθέντα Ἅγιον Κωνσταντίνον, (βασιλεύσαντα μόνον καὶ δὴ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀπὸ τοῦ 324—337 μ.Χ. Ἐν συνεχείᾳ αἱ παραδόσεις αὗται μᾶς λέγουσιν ὅτι καταστραφείσας τῆς Μονῆς ὑπὸ Ἰουλιανῶν τοῦ Παραβάτου, ἀνεκαίνισεν αὐτὴν ὁ αυτοκράτορ Θεοδοσιὸς ὁ Α', βασιλεύσας ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τοῦ 379—395 μ.Χ. κατόπιν γενομένου θαύματος εἰς

τὸν υἱὸν καὶ μετέπειτα αυτοκράτορα Ἀρκαδίον.

Ὁ Ταγματάρχης Σχοινᾶς ὁ ὀπίσθιος, Διαταγῇ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν περιέγραψε τὴν πρὸ τοῦ 1897 Ἑλληνοτουρκικῆν μεθόριον καὶ εἶτα εἰσχωρήσας εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ ἠπειρον ἔγραψεν ὀδοπορικὰς σημειώσεις Μακεδονίας.—Ἠπειροῦ καὶ Θεσσαλίας (εἰς τὸ Γ' τεύχος ἀναγρᾶται μόνον εἰς τὴν Χαλκιδικὴν ἢ τὸ Ἅγιον Ὄρος), εἶδομεν ἢ ὄχι μόνον διευκρινίζει τὸ ἐνομόμονον θαῦμα εἰς τὸν Ἀρκαδίον, ἀλλὰ ἀναφέρει, ἀπὸ πληροφορίας ληφθεῖσας ἐκ τῆς Μονῆς καὶ σχέσιν ἐγούσας μετὰ τὰς παραδόσεις, τὰ ἑξῆς ἐπὶ πλέον:

α) Ὅτι τὸ ὄνομα τῆς Μονῆς Βατοπεδίου προέρχεται ἀπὸ τὰς λέξεις, Βάτος καὶ Παιδίον, ἢτοι ἔχει σχέσιν μετὰ τὸ ἀναφερόμενον θαῦμα εἰς τὸν βσιλοπαιδία καὶ μετέπειτα αυτοκράτορα Ἀρκαδίον.

β) Ὅτι ἡ Μονὴ Βατοπεδίου εἶναι κτισμένη εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ποτὲ μονῆς Καλέντζου, ἢτοι ὅτι ὑπῆρχεν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς μονῆς Βατοπεδίου, καὶ ἰδιοκτήτρια τῆς περιοχῆς ταύτης ἐστὶν ἡ Μονὴ τοῦ Καλέντζου καλουμένη, ὅμοια τὸ ὅποιον ἀσφαλῶς ἀνήκει τὸν ἰδιωτὴν τῆς μονῆς ταύτης. Τὸ μόνον σημεῖον τὸ ὅποιον δὲν καθορίζεται, εἶναι ἂν ἡ Μονὴ τοῦ Καλέντζου ὑπῆρχε τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνακαινίσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος Θεοδοσίου δηλαδὴ μετὰ τῶν ἐτῶν 379—395 περίοδον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοδοσίου καθ' ἣν ἐγένετο τὸ ἀνοφερθὲν θαῦμα, ἢ πρὸ τῆς τελευταίας ἱδρύσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἀδελφῶν, γενόμενης μετὰ τὴν τοιαύτην τῆς Μεγίστης Λαύρας. γ) Ὁ Σχοινᾶς ὁ ὅποιος ἐπεσκέφθη καὶ ἐξήτασε τὴν Μοῆν γιὰ φεῖ, ὡς εἶδομεν, ὅτι τὸ ἱερὸν τοῦ ναοῦ τῆς Μοῆς Βατοπεδίου περιβάλλεται ὑπὸ ἀρχαίων εἰκόνων καὶ στηλῶν ἐκ πορφυρίτου διακομισθέντων ἐκ τῆς Ρώμης κατὰ τὸ πινδακταγῆς τοῦ αυτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, (379—395) τὸ ὅποιον σημαίνει ἢ ὅτι ἡ ἐκκλησία ὑπάρχει ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἢ ὅτι οἱ στήλοι

ὑπῆρχον ἀπὸ τότε εἰς ἄλλην ἐκεῖ εὐρισκομένην καὶ ἐρειπωθεῖσαν καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἐλήφθησαν οὗτοι, ἄλλως τὸ γραφόμενον εἶναι τελείως ἀκατανόητον.

δ) Ὅτι ἐντὸς μαρμαρίνης λάνθαστος κειμένης ἐντὸς τοῦ ναοῦ τῆς Μονῆς καὶ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος αὐτῆς, φυλάσσονται τὰ ὄστα τῶν αυτοκρατόρων Θεοδοσίου, Ἀνδρονίκου καὶ Ἀρκαδίου, ὡς καὶ τῆς αυτοκράτειρας Πουλχερίας. Τὰ ὄστα τῶν αυτοκρατόρων τούτων πιθανὸν νὰ μετεφέρθησαν καὶ βραδύτερον εἰς τὴν Μοῆν, ἀλλὰ διατὶ τῶν τῆ: οἱ καγενεῖς τοῦ Θεοδοσίου καὶ ὄχι ἄλλων; Μήπως καὶ τοῦτο ἔχει σχέσιν μετὰ τὴν ἀνακαινίσιν τῆς Μονῆς ὑπὸ τοῦ Θεοδοσίου;

ε) Ὅτι ἐντὸς τοῦ ἑσπιατορίου τῆς Μονῆς σώζονται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Θεοδοσίου (379—395 μ.Χ.) τρᾶπεζαι ἐκ λευκοῦ μαρμάρου. Διατὶ νὰ ἀναφερόνται οἱ μοναχοὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Θεοδοσίου καὶ ὄχι εἰς τὴν μετὰ τὴν ἱδρυσιν τῆς Λαύρας ἐποχὴν ἀπὸ τῆς ὁποίας ὑπάρχον ἐγγράφοι μάρτυρες;

Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Ποῖα ἐκ τῶν ἐπικρατουσῶν τούτων πορροδῶσαν εἰς τὴν Μοῆν, καὶ τῶν ὁποίων αἱ περὶ τοῦ αυτοκράτορος Θεοδοσίου ὑποστηρίχονται ὑπὸ γεγονότων καὶ ἀποδείξεων, εἶναι αὐθεντικῆς καὶ ποῖα ὄχι; Καὶ ἂν εἶναι αὐθεντικῆς, πρᾶγμα τὸ ὅποιον σημαίνει ὅτι ἂν μὴ ἐνωρίτερον τοῦ 379 μ.Χ. πάντως κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου ὑπῆρχε Μοῆν εἰς τὴν νῦν θέσιν τῆς τοῦ Βατοπεδίου, καὶ ἐπομένως ὑπῆρχον καὶ μοναχοὶ εἰς αὐτήν.

Δὲν γνωρίζω ποῖα στοιχεῖα ἔχει ὁ Πανσοσιολογικῶτος Καθῆ γούμενος τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου καὶ Γαβριὴλ ἢ ἄλλοις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἂν ἀμφοτέρω τῶν ἀνω παραδόσεων, αἱ ὁποῖαι ἔχοντο πρὸ 250 ἔτων καὶ πλέον ὅταν ἐκεῖθεν διήλθεν ὁ ἱατρός Ἰωάννης Κομνηνός, καὶ οἱ ὁποῖαι ἐλπίσω νὰ μὴ ἀπεριπολήθησαν μετὰ τὸ 1884 ἢ 1885 ἔτος κατὰ τὸ ὅποιον ἐπεσκέφθη τὴν Μοῆν ὁ Ταγματάρχης Σχοινᾶς, ὁπότε καὶ ἔγραψεν τὰ ἀνωτέρω, λαβῶν τὰς πληροφορίας ἀπὸ τοῦ τότε Πατέρος τῆς Μονῆς.

ΔΗΜ. Δ. ΖΑΓΚΛΗΣ Ὑποστράτηγος ἐ.ἀ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΚΟΣ Ο ΠΟΙΚΤΗΣ Ὁ Ἥλιος ἔπασσε τὸν κρίνον, δόξα τῆς δόξανθης γῆς, καὶ τὸν κύκνον, πού εἶν' ὁ κρίνονος μίαν λευκοφτέρη ζωῆς τὸν αἰτό, νὰ τόνε σέρνῃ στὰ ὕψη του μαγνητιστις, καὶ τὸ φέγγος τῆς σελήνης τῆς ἐρωτικῆς. Κι' ὠνειρεῦσθ' ἡ πλάσμα πιδό ἀπὸ κρίνονος, κύκνονος, φέγγη, [μεστὸ] ἀπὸ κρίνονος, κύκνονος, φέγγη, [αἰτούς] κι' ἔπασσε τὸν ποιητὴ βλέπει σε κατάματα, ὃ Θεέ, μόνος φτάνει ὡς τὴν καρδιά σου, καὶ μᾶς λέει τι βρῖσκει ἐκεῖ. ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Πολυγύρου: οἱ κ.κ. Φίλιππος Δέλλιος, Γεώργιος Κουτισοπουλῆς, Ἀθαν. Βασιλάκης, Κων.Γίνος Μιχαῆλ, Δημήτριος Βογιατζῆς, Ἀθανάσιος Τσερεβελῆς, Πέτρος Κυρκουδῆς, Γεώργιος Ζογλοπίτης, Χρῆστος Πυργ. Σχοινᾶς, Χρῆστος Μπισίνης.

Ἀγ. Νικολάου: οἱ κ.κ. Νικ. Κυριαζῆς.

Πετραλῶνων: ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία.

Ν. Γωνιάς: ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία.

Σανῶν: οἱ κ.κ. Δημ. Μαυροπούλου.

Ἀθηνῶν: οἱ κ.κ. Χαράλαμπος Μπαζιλιῆς, Δημήτριος Πατρῶνης.

Θεονίκης: οἱ κ.κ. Μιχαῆλ Κότσινας, Γεώργιος Γαβριήλ, Βασ. Τραυτολάς.

Παλατικαστρῶν: οἱ κ.κ. Χρῆστος Τριανταφύλλου.

Ταξιάρχου: οἱ κ.κ. Ἀντώνιος Παλαγιάννης.

Μεταγγιστίου: ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία.

Συμῆς: οἱ κ.κ. Ἀνέστης Κατσιώτης.

Κασσάνδρας: οἱ κ.κ. Ρήγος Γλῆκος.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ: ἐργάται διὰ τὰ μεταλλεῖα Λευκολίθου Γερακινῆς.

Πληροφορίαι: κ. Μίμα οἰδὴν τηλ. Γερακινῆς 2.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ, εἰς τιμὴν εὐκαιρίας, ἀλευρόμιλος μετ' ἀδείας κείμενος εἰς Ν. Σύλλατα Χαλκιδικῆς.

Πληροφορίαι παρὰ τῆς κ. Ἀναστασίας Καρακώστα Ν. Σύλλατα.

ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ Ἐπιμελητὴς Δημοτικῆ Νοσοκομείου πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: ἑλαιῶν εἰς Γερακινῆν περὶ τὰ 24 δεκ. στρέμματα καὶ περὶ τὰ 280 ἐλαιόδενδρα. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος μας.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

Ἡ ἐν Βάλτῃ πολυσεβαστος γραῖα Λουλουδά Καραγιάννη 93 ἐτῶν, ἔγγονος τῆς κατὰ τὸν «χαλασὸν τῆς Κασσάνδρας» (1821) καταργουμένης εἰς Ἅγιον Ὄρος καὶ εἶτα εἰς τὰς γῆσους πρὸς σπηρίων Τριανταφυλλιάς Παν. Μουρμουρη, λαβοῦσα ἀγροικίαν σύνταξιν προσέφερε τὴν πρώτην δόσιν αὐτῆς ἐκ δραχ. διακοσίων (200) ὑπὲρ τοῦ ὑπ' ἀνέγγερσιν νέου Γυμνασίου εἰς μνήμην τῆς γιαιγίας τῆς! Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἑλληνίδα τῶν παρωχῶν μένων ἐποχῶν, ἣτις μετὰ τὸ μικρὸν εἰσοδήμα, ἀλλὰ μετὰ πλούσια ἔθνη καὶ χριστιανικὰ αἰσθηματα ἔκτιζε σχολεῖα καὶ Ἐκκλησίας καὶ ἠλευθέρωσε τὸ ἔθνος.

ΒΕΚΟΡ ΕΞΠΡΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΑ—ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ—ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ Εἰσιτήρια (Ἐσωτερικῶν—Ἐξωτερικῶν) Ἀεροπορικὰ, Σιδηροδρομικὰ, Ἀτμοπλοικὰ Βίτες—Διαβατήρια Ἐνδρομαὶ με πούλμαν ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ Ἀγγλικὴ Ἀνώνυμος Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρεία Ἰδρυθεῖσα ἐν Λονδίῳ τῷ 1720 Κεφάλαια ἀποθεματικὰ λίρα Ἀγγλικῆς 177.313.687 Πρακτορεῖα εἰς ὄλον τὸν κόσμον Ἐργαζομένη ἐπὶ 230 καὶ πλέον ἐτη διεκρίθη διὰ τὴν ἐλευθεριότητα τῶν ὄρων τῶν συμβολαίων καὶ ταχεῖαν καταβολὴν τῶν ἀποζημιώσεων ΑΣΦΑΛΕΙΑ κατὰ κινδύνον ΠΥΡΟΣ (κατα

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΑΣΕΩΣ: Ι-Δ-Ε-Τ-Ρ-Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ίδιωτων δρχ. 60
Δήμων και Κοινοτ. > 150
Νομικών προσώπων > 150
Τραπεζών Έταιριών > 500
Έξωτερικού (αεροπορικών)
δολάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τού χιλιοστόμετρον δρχ. 150, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιεύμενα ή μη, δέν επιστρέφονται
Υπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ

Ο κυρ-Χρίστος, ο έπιστατης τού Γυμνασίου άρρένων κυπιάς τού δεύτερου διάλεγμα. Οί μαθηταί ξεχύθησαν στήν αλή ή έπιμεληταί άνοίγουν τήν παρόθυρα, γιά νά άπι καθαρός άέρας. Οί φίλαθλοι τρέχουν σού μπάσκετ-μπόλ. Οί έπιμελείς σκύβουν στίς σημειώσεις τους, ενώ τά πειραχτήρια ξεσπούν στίς διαβολές τους. Έτσι οί αίθουσεσ σιγά-σιγά άδειάζουν.

Ο Δημήτρης, άνοίγει βιαστικά τήν τσάντα του, παίρνει μιά ώμορφη μπλοκνότερά με κορδέλλες και τρέχει νά προλάβή τόν δοντινάριο καθηγητή τής τάξεώς του.

—Κύριε Καθηγητά, μου έπι τρέπετε; Βάζει τήν μπλοκνότερά σά χέρια του.

—Ξέρετε, είναι άπό τού γάμου τής μαμάς μου! Μου τήν έστειλε γιά σάς...

Ο καθηγητής πήρε τήν μπλοκνότερά, έπειτα σήκωσε τού χέρι του και χάλειψε τά άνασσούσου ρωμένα μαλλιά τού μαθητού.

—Τής μαμάς σου είπες, ότι είναι;

Ο Δημήτρης κούνησε τού κεφάλι πρός τά κάτω. Ο καθηγητής τήν τά μπρέδεψε, λές κι' είχε νύ κάρη με κανένα δύσκολο συντακτικό φαινόμεν. Τι νά εύχθη; «Νά τούς χάρεσαι!» Άλλά ποιός νά χωρή τού παιδί; Τήν μητέρα του; Τόν καινούργιο της άνδρα; Μιά άφοδ έφειρε ότι ύπάρχει, έστω και διαζευγμένος ο πρώτος; τής άνδρας, ο πατέρας τού Δημήτρη;

Προχώρησαν στόν διάδρομο, χωρίς ο καθηγητής νά βρή τήν εύχή πού θά ταίριαζε. Ξάφου ένας μαθητής τής τετάρτης, ο Φάνης, δια όπτεϊ τίσ σκέψεις του.

—Κύριε!...

Ο μαθητής τραβεί μιά μπλοκνότερά άπό τού χαρτοφύλακά του και τήν προσφέρει:

—Ξέρετε, είναι άπό τού γάμου τού μπαμπά μου!

Ο καθηγητής ξεφασμασμένος έφερε τού μπλοκνότερά τού άπό τόν ένα μαθητή στόν άλλο, μη ξέροντας πάλι τι νά εύχθη.

—Ξέρετε, κύριε καθηγητά, άρχισε νά λέγη ο Φάνης, ο μπαμπάς μου, πού ήταν χωρισμένος άπό τήν μαμά μου, παντρεύτηκε τήν μαμά τού Δημήτρη, πού ήταν και αυτή χωρισμένη άπό τόν μπαμπά του. Είναι τώρα όλοι ξαναπαντρεμένοι με άλλους. Και ο μπαμπάς μου και ή μαμά μου και τού Δημήτρη οί γονείς τού ίδιου...

Ο καθηγητής άφοδ ξαναχάλειψε τά κεφάλια τών μαθητών, τούς άφησε μόνους, δίχως νά πηλέξη.

Ο Δημήτρης με τόν Φάνη άποτραβηγμένοι στήν κολόνα τού ύποστεγου παρακολουθούσιν άφηρημένα τού παιγνίδι. Ο νους τους όμως βρίσκειται εκεί κάτω στήν πόλι, σέ μιά ομάδα άπό έξη άνθρώπους πού παίζουν ένα άλλο τραγικό παιγνίδι, πετώντας έδω κι' εκεί δυό ζωντανές μπάλλες, άνθρώπινες υπάοεις...

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Ν. ΤΣΑΠΕ
ΙΑΤΡΟΣ
ΟΔΟΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ 190
(ένω Τούμπα)
τηλ. 82-202
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΙ ΔΙΑΡΡΟΙΕΣ ΤΩΝ ΑΜΝΩΝ ΚΑΙ ΕΡΙΦΙΩΝ

ΥΠΟ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΥ Γ. ΞΕΝΟΥ

Οί ζημίες πού κάθε χρόνο προκαλοσν οί διάρροίες στή μικρή μας κτηνοτροφία είναι άνυπολόγιστες. Η θνησιμότης μερικέσ φορές φθάνει στά 80οο—100οοο. Είναι παθήσεις πολύ διαδεδομένες στήν περιφέρειά μας, όλοι δέ οί κτηνοτρόφοι γνωρίζουν πολύ καλά τά καταστρεπτικά άποτελέσματα πού έπιφέρουν κάθε χρόνο στά άμνοερφια.

Πού οφείλονται: Οί άρρώστειες αυτές έχουν τού αίτια τους στήν φλόγωσι τών έντέρων πού προκαλείται άπό διάφορα μικρόβια πού σήμερα ή έπιστήμη έχει άπομονώσει και έχει μελετήσει: Τό υγιές άρνάκι συνήθως μολύνεται άπό τόν ακάθαρτο μαστό τής μάνας του ή άκόμη και άπό τού γύρω περιβάλλον πού έχει μολυνθεί κι' αυτό άπό τίσ άκαθαρσίες τών μεγάλων ζώων. Άλλος τρόπος μολύνσεως μπορεί νά είναι και ή μείωσις άντιστάσεως τού οργανισμού, δηλαδή τού υγιές άρνεύνητου φιλοξενεί μέσα στή έντερρά του τά μικρόβια χωρίς όμως νά τού βλάπτουν.

Πολλές όμως φορές είτε άπό ένα κρυολόγημα είτε άπό στομαχίασμα είτε άπό άλλη αίτία, αυτά τά μικρόβια τού μέχρι εκείνη τή στιγμή ήσαν άβλαβή τώρα γίνονται έπιβλαβή, άρχίζουν νά πολλαπλασιάζονται και νά προκαλοσν τήν γνωστή φλόγωσι τών έντέρων.

Συμπτώματα: Άπό τήν πρώτη ή δεύτερη ημέρα ζωής τού νεογέννητου άρνείνται νά βυζάξη και μετά άπό 12—24 ώρες θά έμφανισθ ή διάρροια.

Τό άρρωστο ζώο συσπάται βελάζοντας άπό τόν πόνο, άρχίζει νά κάρη μιά νερούλι διάρροια άφρώδη, χρώματος κίτρινου ή γκριζοπού με πύ-

γματα γάλακτος ή και ίχνη αίματος. Πολλές όμως φορές θά παρατηρήσουμε με λανή διάρροια με άρκετή ποσότητα αίματος αυτή συβληνογόνον τού στομάχου και τού λεπτού έντέρου διηθμημένη και αιμορραγική.

Τά τυχόν έπιζώοντα άμνοερφια παραμένουν καχεκτικά και ύπανάπτυντα. Κατά τήν νεκροτομήν άνευρίσκουμε τήν βληνογόνον τού στομάχου και τού λεπτού έντέρου διηθμημένη και αιμορραγική.

Θεραπεία: Γιά νά γίνή άποτελεσματική θεραπεία θά πρέπη πρώτα νά γνωρίζουμε τή είδους διάρροια έχουμε ν' άντιμετωπίσουμε. Αυτό θά γίνή με τήν βοήθεια τού μικροβιολογικού έργαστηρίου, στέλνοντας δλόκληρο ή τμήμα έντέρου τού άμνοερφίου. Τά φάρμακα πού σήμερα υπάρχουν στήν διάθεση μας είναι άρκετά και ίκανά νά σταματήσουν τού κακό στήν αρχή του. Γι' αυτό ποτέ μήν άμελείτε, καλύτετε άμέσως τόν κτηνίατρο νά διαγνώσ ην άρρώστεια και νά προβή στήν άναγκαία θεραπευτική άγωγή.

Πρόληψις: Ο καλός κτηνοτρόφος τηρώντας ώρισμένα μέτρα υγιεινής, θά μπορεί άν όχι ν' άποφύγη τουλάχιστο νά μετριόσ τού κακό. Σάν πρώτη φροντίδα του θά είναι ή άλλαγή τής στρώσεως και κατά δεύτερον νά ραντίξη κάθε ημέρα κατά τήν περίοδον τής γέννας ολόκληρο τού μαντρι με ένα διάλυμα άπό φαινικό δξύ 2οο. Μόνον αυτό τά λίγα άν τηρήσ ην θά όφελή πού θά κερδίση θά είναι πάρα πολλά.

ΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

Είναι γνωστόν εις όλους, ότι ή υγεία είναι τού πολυτιμότερον αγαθόν τού άνθρώπου. Εύκολα όμως και γρήγορα χάνεται, όταν δέν καταπολεμώμεν τούς ύπóλους έχθρούς της.

Και τά μέσα καταπολεμής δέν είναι διόλου δύσκολα. Είναι εύκολα, αλλά πρέπει νά είναι διαρκή.

Η καθαριότης εις τού σώμα μας, εις τού σπίτι μας, εις τού έν γένει περιβάλλον μας, είναι τού δραστικότερον όπλον εναντίον τών διαφόρων άσθενειών και άπαραίτητος παράγων διά τήν όχι μόνον σωματικήν, αλλά και διά τήν ψυχικήν και κοινωνικήν ευείαν τού άνθρώπου.

Η άκαθαρσία τουναντίον, είναι έοτία άναπτύξεως τών μικροβίων και έντόμων και μέσον μεταδόσεως άσθενειών και ως εκ τούτου άποτελεί τόν πλέον επικίνδυνον παράγοντα διά τήν Δημοσίαν Υγείαν. Διά τούτο έπιβάλλεται ή κατασκευή ύγιεινών έγκαταστάσεων όπως π.χ. ο ύγιεινός σταύλος, τού ύγιεινόν άποχωρητήριο, ή ύγιεινή συλλογή και άποκομιδή τών άπορριμάτων, ή ύγιεινή άποχέτευσις τών άκαθάρτων ύδάτων κ.λ.π. Διότι τότε μόνον θά έχωμεν πραγματικήν έξυγιάνισιν τού περιβάλλοντος και όριστικήν έξάλειψιν τών νοσογόνων παραγόντων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Φ ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΙΔΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΙΑΤΡΕΙΟΝ: Αγ. Σοφίας 22 ΟΙΚΙΑ: Κατοκάλου 5
ΔΕ ΧΕΤΑ 11-1 & 5-8 (Ανάληψις)
τηλ. 81-938
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΥ

Και άλλοτε μέν παρατηρεί τού άποχή Έκκλησιασμού, τελευταίως όμως και δ ή κατά τού παρελθόν έτος, ή άποχή άπό άνδρες και παιδιά ήτο σχεδόν τελεία.

Τούτο κατά τή γνώμη μας όφείλεται α) εις τόν Κινηματογράφον, καθ' ότι έρχεται κάθε έβδομάδα (πολλάκις δέ δις) και β) στό ότι τά καφενεύα είναι Κυριακάς και έπί σήμους έορτάς όπως τών Χριστουγένων, Άγίου Βασιλείου, Θεοφανείων πάντοτε άνοικτά άπό τίσ 5 π.μ. Ούτω ή Έκκλησία άδυνατεί νά άναποκριθ ή εις τίσ πολλαπλάς ύποχρεώσεις της.

Εάν όπως είπεν ο Ίερεύς κατά τήν όμιλίαν του τών Χριστουγένων άπό κάθε οίκογένησ έκκλησιάζετο ένας!! θά είχωμεν 80—100 άτομα. Αί προφάσεις ότι δέν έχομεν ένδύματα ή χρήματα δέν ευσταθοσν και άπόδειξις ο κινηματογράφος και τά καφενεύα. Άλήθεια, δέν μάς άπαγορεύει κανείς άπό τά θέάματα άλλα και τού ένα νά κάμωμεν και τού άλλο νά μ ή άφίνωμεν διότι ός άνθρωποι δέν είμεθα μόνον ύλη άλλα και πνεύμα και ούτω έχομεν άνάγκην και πνευματικής τροφής, τούτην δέ παρέχει ή Έκκλησία και γενικά ή θρησκεία. Άλλά... «όστις θέλει όπίσω μου έλθει...» Με τήν άποχή εκ τού Ίερού τούτου καθήκοντος τού Έκκλησιασμού, τείνουν νά έπαληθεσούν τά λόγια τού Διδασκάλου Χ Γ. ότι «ο Κινηματογράφος θά κλείσ ην τήν Έκκλησία και θά βλάψ ην τού χωριο».

Ευστράτιος Διαμαντής Γραμμ. Κοινότητος και Έκκλησιαστικής Έπιτροπής

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τό Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον τού Ίερού Ναού Άγίου Νικολάου Πολυγύρου διακηρύττει ότι τήν 27ην Ιανουαρίου 1963 ήμεραν Κυριακήν και ώραν 4.30'—5.30' μ.μ. και έν τώ Γραφείω τού Ίερού Ναού ένεργηθήσεται πλειοδοτικός διαγωνισμός διά τήν έκποίησιν 1200 χιλιογράμμων Έλαιολάδου.

Η δημοπρασία έσεται τελειωτική. Τά έξοδα δημοσιεύσεως βαρύνουσιν τόν τελευταίον πλειοδότην. Τό Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εις τόν άγαπητόν μας κυνιάδον Ίωάννην Γ. Κυριαφίνην, ίατρον ότορινολαρυγγολόγον, όστις άνηγορεύθη διδάκτωρ τού Πανεπιστημίου TUBINGEN Γερμανίας, εύχόμεθα λαμπράν σταδιοδρομίαν.
ΚΩΝ. ΑΓΟΥΛΑΣ

Άπό 17 Δεκεμβρίου 1962 λειτουργεί Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΙΙ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30
Τηλ. άσθενών 79.221 — Τηλ. Ιατρών 73.114
ΤΜΗΜΑΤΑ
Παθολογικόν—Καρδιολογικόν—Χειρουργικόν
Γυναικολογικόν—Όρθοπεδικόν—Ουρολογικόν
Όφθαλμολογικόν—Ότορινολαρυγγολογικόν
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Άκτινολογικόν—Μικροβιολογικόν
Δωμάτια πολυτελείας Α, Β, γ, Γ θέσεις
Δεκτόι πρός νοσηλείαν
Άνασφάλιστοι και ήσφαλισμένοι

Μ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΩΛΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΟΦΩΣΦΟΡΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

Κάθε πωλητής ή άγοραστής Γεωργικών φαρμάκων και δ ή οργανοφωσφορικών έστέρων, ήτοι τών φαρμάκων ΝΤΕΛΝΑΒ, ΔΙΑΖΙΝΟΝ, ΓΚΟΥΘΕΙΟΝ ή ΓΚΟΥΖΑΘΕΙΟΝ, ΜΑΛΑΘΕΙΟΝ, ΠΑΡΑΘΕΙΟΝ, ΦΩΣΤΡΙΝ, ΣΥΣΤΟΣ ΤΕ ΠΠ (ΜΠΛΑΝΤΕΣ ή ΒΑΠΟΤΟΝ), ΤΡΙΘΕΙΟΝ, ΝΤΙΜΕΚΡΟΝ, ΕΚΑΤΙΝ, ΛΕΜΠΑΥΣΙΝΤ, ΜΕΤΑΣΥΣΤΟΣ, ΡΟΓΚΟΡ, ΧΛΩΡΘΕΙΟΝ, ΝΤΙΠΤΕΡΕΣ κ.λ.π. πρέπει νά γνωρίζ ην:

1) Σύμφωνα με τήν 185.357/1958 Άπόφασιν τού Υπουργού Γεωργίας, έκδοθείσαν βάσει τών διατάξεων έλέγχου γεωργικών φαρμάκων τού Νόμου 2.147/1952, άπαγορεύεται ή πώλησις παντός είδους γεωργικών φαρμάκων άπό καταστήματα πού πωλοσν τρούφιμα γιά άνθρώπους ή κτηνοτροφές.

2) Τά καταστήματα τροφίμων έπιτρέπεται νά πωλοσν έντομοκτόνα άποκλειστικώς οικιακής χρήσεως (έφ' όσον έχουν σχετικήν άδειαν κυκλοφορίας τού Υπουργείου Γεωργίας ή Κοινωνικής Προνοίας) και έφ' όσον είναι μικρές περιεκτικότητος σέ δραστική ούσία και «έτοιμα πρός χρήσιν» ήτοι έφ' όσον μπορούν νά χρησιμοποιηθοσν όπως έχουν, χωρίς πρόσθετον δρασισν ή χήμα.

3) Τά οικιακά έντομοκτόνα και άπαντα τά γεωργικά φάρμακα, σύμφωνα με τās Διατάξεις τού Νόμου 2147/1952 πρέπει νά φέρουν έπί τής συσκευασίας των έτικέτταν έπί τής όποιας θά άναγράφωνται έλληνιστί ο αριθμός άδείας κυκλοφορίας, ο υπεύθυνος παρασκευαστής ή άντιπρόσωπος, ή ήγγυημένη σύνθεσις, ένδειξεις, οδηγίαί χρήσεως, προφυλακτικά μέτρα και λοιπά στοιχεία χρήσιμα εις αυτούς πού χρησιμοποιοσν τά γεωργικά φάρμακα.

4) Κάθε έμπορος (πωλητής) οργανοφωσφορικών γεωργικών φαρμάκων (ίσχυρών δηλητηρίων) θά διαθέτ η τα ύτα άποκλειστικώς βási Γεωπονικών συνταγών πού έκδίδονται άπό Γεωπόνους τού Υπουργείου Γεωργίας τής ΑΙΕ, τών Όργανισμών Καπνού, Βάμβακος και Κοπαίδους και άπό Ιδιώτας Γεωπόνους έφ' όσον έχουν σχετικήν έξουσιοδό

τησιν άπό τόν Διευθυντήν Γεωργίας τού Νομού.

Αί Γεωπονικά συνταγαί έκδίδονται εις τριπλοσν.

Ένα αντίγραφον προορίζεται «Διά τόν παραγωγόν», τού άλλο «Διά τόν Φαρμακέμπορον» και τού τρίτον παραμένει εις τόν Γεωπόνον ως στέλεχος.

5) Κάθε έμπορος (πωλητής) οργανοφωσφορικών φαρμάκων θά τηρή όπωσδήποτε ιδιαίτερον «βιβλίον άγορών και πωλήσεων» τών οργανοφωσφορικών φαρμάκων, μαζύ δέ με τού βιβλίον τούτο θά διατηρή τά τιμολόγια, διατακτικές ή άποδείξεις εισαγωγής τών φαρμάκων, αυτών όπως και τά τιμολόγια τών Γεωπονικών συνταγών πού έπιγράφονται «Διά τόν Φαρμακέμπορον» τά όποια θά είναι τά δικαιολογητικά διαθέσεως τών ποσοτήτων τών οργανοφωσφορικών φαρμάκων πού διαθέτει κάθε πωλητής.

6) Ός έμποροι γεωργικών φαρμάκων, σύμφωνα με άπόφασιν τού Υπουργείου Γεωργίας, θεωροσνται όσοι εις τόν ίδιον χώρον πωλοσν άποκλειστικώς γεωργικά είδη (όπως έργαλεία, μηχανήματα, σπόρους, φάρμακα, κ.λ.π.) άποκλειστικώς όπωσδήποτε έκείνων οί όποιοι εις τόν ίδιον χώρον τού καταστήματός των πωλοσν συγχρόνως και τρούφιμα, ποτά, δημητριακούς καρπούς, κτηνοτροφάς κ.λ.π.

7) Οί παραβάτα τών άνωτέρω διώκονται σύμφωνα με τās Διατάξεις τών άρθρων 38 έως 42 τού Νόμου 2147/1952.

ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΣΥΣΤΟΣ

Άνακοινούται ότι και άπόφασιν τού Υπουργείου Γεωργίας, άπαγορεύεται ή χρησιμοποίησις τού Γεωργικού φαρμάκου «Συστόξ» εις άπάσας τός κηπευτικές καλλιέργειας (λάχανα, σπανάκια, τομάτα, άγγουράκια, πιπέρια, φασολάκια κ.λ.π.), λόγω κυρίως άπορροφήςσεως του ύπό τών ψεκαζομένων φυτών και παραμονής του έντός αυτών έπί πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα.

Η διάθεσις τού «Συστόξ» διά τās μη κηπευτικές καλλιέργειας θά γίνεται άποκλειστικώς κατόπιν έκδόσεως Γεωπονικών συνταγών ύπό τών έντεταλμένων πρός τούτο Γεωπόνων, ως ίσχύει δι' άπαντα τά οργανοφωσφορικά φάρμακα.

Συνιστάται δέ εις άπαντας τούς καλλιεργητάς οίτινες χρησιμοποιοσν τού «Συστόξ» όπως τηροσν τās οδηγίας χρήσεως αιτινες δίδονται ύπό τών Γεωπόνων ως και τās άναγοραφομένας εις τήν όπισθίαν όσιν τών συνταγών πρός άποφυγήν δυσαρέστων συνεπειών αιτινες όφείλονται κυρίως εις κακήν χησιν τών γεωργικών φαρμάκων και εις τήν ύποτίμησιν τών κινδύνων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Έργατίας 87—Τηλ. 11473
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚΗ ΤΟΥ κ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ

Τήν 12ην μεσημβρινήν τής 7, τρέχοντος μηνός εγένοντο τὰ ἐγκαινία τής νεοετύκτου ἐπὶ τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Πλάτωνος καὶ Τουστιανίου Γενικῆς Κλινικῆς τοῦ Λυσιμάχου Γρηγ. Σαραφιανοῦ.

Κατ' αὐτὰ ἐψάλλη ἁγιασμός ὁ πὸ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμονος. Παρέστησαν δὲ ὁ Ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος κ. Μανέντης, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ.κ. Κ. Ἀλεξανδρίδης, Γ. Τσουτσουλόπουλος, Δ. Βαλτῆς, ὁ Ὑψηλῆς κ. Γράνης, ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Χωροφυλακῆς Στρατηγός κ. Μήτσιου ὁ Διμαρχος Ἀρναίας κ. Πάχτας οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι Θεσσαλονίκης κ.κ. Βαλαγιάννης, Μυσικίδης, Κανδυλιάρης, ὁ Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Κουτσουμπίτης, ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος Θεσσαλονίκης κ. Παρκοσίδης ὁ Ἀνώτερος Δ.Χ.Κ.Μ. κ. Κόλλιας ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης κ. Κομουτση, ὁ Διοικητὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας κ. Σταθουλόπουλος, ὁ Πρόεδρος

κὴ Προσωπικότης, Ἀξιωματοῦχοι τῆς Πολιτείας, Ἐπιστημονικαὶ διανοεῖαι διαπρεπεῖς συνάδελφοι καὶ διακεκριμένοι ἐκπρόσωποι ὄλων τῶν τάξεων.

Τὸ σημερινὸν δημιουργημὰ μου τοῦ ὁποίου ἐορτάζομεν σήμερον τὰ ἐγκαινία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς λατρείας μου πρὸς τὴν θεῖαν τοῦ Ἱπποκράτους ἐπιστήμην. Αὐτῆ μου ἔδωκε τὴν δύναμιν νὰ ἐπιτελέσω ἔργον κατὰ πολὺ ὑπέρτερον τῶν οικονομικῶν μου προοπτικῶν καὶ δυνατοτήτων. Ἀπαντες οἱ γινόμενοι τῆς λογικῆς δὲν ἐπέτρεπον οὔτε κἀν τὴν σκέψιν τῆς δημιουργίας τοῦ. Ἡ σαγήνη ὁμῶς καὶ ὁ ἔρως μου πρὸς τὴν ἱατρικὴν μου ἔδωσαν τὴν δύναμιν καὶ ἐτόλμησα. Ἐτόλμησα καὶ ἐπέτυχα.

Ὁ αἰεὶνῆστος πατὴρ μου μαθητὴς τοῦ διασημοῦ Καθηγητοῦ Ἀρεταίου προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν ἱατρικὴν ἐπὶ 50 συναπτά ἔτη. Κοντὰ τοῦ ἀπολομήθαι αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ με παρασχοῦν, χάρις ὁμῶς εἰς τὴν συμπαράστασιν τῆς μητρὸς μου, ἀπέφυγα τὴν διακοπὴν τῶν σπουδῶν μου καὶ ἐοὐνέχισα αὐτάς. Ὅτι δὲ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀεὶ ποιήσω ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἠδύνατο νὰ μοῦ παρασχοῦν ἡ εὐρυμάθεια τοῦ πατρὸς μου ἐφόρτιον σὺν τῷ χρόνῳ μελετῶν καὶ σπουδάζων νὰ τὸ ἀποκτήσω.

φασιν τῆς ιδρύσεως Κλινικῆς. Ἀλλὰ ἐκτός τούτου ἡ ἀγάπη μου πρὸς τοὺς συναδέλφους, πρὸς τοὺς συναδέλφους ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀσκήσουν τὸ ἐπάγγελμα τῶν εἰς ἓν ἐκ τῶν Κρατικῶν Ἰδρυμάτων με ὤθησαν εἰς τὸ νὰ δημιουργήσω στέγην δι' αὐτούς, στέγην ἐξωπλισμένην καὶ ἐκσυγχρονισμένην καὶ νὰ τὴν θέσω εἰς τὴν διάθεσιν των. Εἶναι κοινὸν μυστικὸν ὅτι πολλοί, πάρα πολλοὶ συνάδελφοι καὶ ἴδια τὸν τελευταῖον καιρὸν ὕστερα ἀπὸ ἀξιοζηλεύτους καὶ ἀποδοτικὰς σπουδὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐφθίασαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ μυριάδας εὐγενῶν ὄνειρων διασπασμένοι νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ νὰ λάβουν ὡς ἀμοιβὴν τὴν ἀναγνώρισιν τῶν κόπων των, ἀλλὰ φεῖλ' ἀμέσως ἀπεγοῦν εὐθὺς. Τὰ Κρατικὰ Ἰδρύματα μὲ τὰς ὀλιγαριθμοῦς οργανικὰς θέσεις εἶναι κλεισμένα ἐρημητικά. Τὰ πλεῖστα δὲ τῶν ἰδιωτικῶν εἶναι ἀσυγχρόνιστα. Δεδικαιολογημένα μάλιστα διότι εἶναι γνωστὸν ποί

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

Ὁ ἀναπληρωτὴς Νομάρχου Χαλκιδικῆς κ. Κ. Παπαγιαννόπουλος ἔσχε μικρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ νομαρχιακοῦ συμβούλου Χαλκιδικῆς κ. Ἀθαν. Τσιλίχης τῶν Προϊσταμένων τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ τοῦ Διοικητοῦ Ἀγροφυλακῆς καθ' ἣν καθωρίσθη ὁ πρακτικότερος τρόπος διὰ τὴν προώθησιν τοῦ θεσμοῦ τῆς κοινοτικῆς ἀναπτύξεως.

Ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος κ. Τσιλίχης ἀνεκοίνωσε εἰς τὸν κ. ἀναπληρωτὴν τοῦ Νομάρχου τὰ ὑποπεσόντα εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐπιτεύγματος τῶν Κοινοτικῶν διὰ τοῦ θεσμοῦ τούτου τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται πλοῦσια εἰς τὸν Νομὸν καὶ λίαν ἱκανοποιητικά.

Ὁ ἀναπληρωτὴς Νομάρχου Χαλκιδικῆς κ. Κ. Παπαγιαννόπουλος συνοδεύομενος ἀπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῶν Ὑπηρεσιῶν Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Κ. Λιακόπουλον, Διοικητὴν Ἀγροφυ-

λακῆς κ. Σταθουλόπουλον, Ἐπιθεωρητὴν Σωματικῆς Ἀγωγῆς κ. Τόγιαν, ἐπεσκέφθη τὰς Κοινότητας Ἀγ. Προδρόμου, Γεροπλατάνου, Παλαιοχώρας, Ριζῶν Μαραθούσης, Στανοῦ, Δήμου, Ἀρναίας καὶ Ν. Μουδανίων καὶ ἐξήτασε μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτὸν ἀρμοδίων τεχνικῶν τὴν κατάστασιν βασιότητος τῶν ἀντιστοιχῶν ὁδῶν πρὸς τὸν σκοπὸν λήψεως τῶν ἐνδεικνυμένων μέτρων, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀκωλύτου λεωφορείου καὶ συγκοινωνίας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος. Οὕτω ἐπρογραμματίσθη ἡ κατάλληλος χρησιμοποίησις τῶν μηχανημάτων τοῦ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς Νομαρχίας κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται ὅσον τὸ δυνατὸν εὐχερεστερὰ ἡ ἄμεσος ἐπέμβασις αὐτῶν εἰς περιπτώσεις ἀνωμάτων καιρικῶν συνθηκῶν. Πέραν τούτου ἐξετάσθησαν ζητήματα στεγαστικά, ἀθλητικά καὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας.

ΕΚΙΣΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ τῆς πόλεως μας.

Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐξελέγη ὁ κ. Περικλῆς Δημόπουλος.

Κατόπιν ἰσοψηφίας μετὰ τῶν κ.κ. Δημητρίου Παλαμήδου καὶ Ἰωάννου Γεροβασιλείου, δὲν διεξήχθη κλήρωσις, διότι ὁ κ. Ψυλαμῆδης παρητήθη. Κατόπιν τούτου Ἀντιπρόεδρος ἐξελέγη ὁ κ. Ἰ. Γεροβασιλείου.

Τακτικὰ μέλη τῆς Δημοκρατικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Δ. Παπαδόπουλος καὶ Ν. Βεριοιώτης, κατόπιν δὲ κληρώσεως, λόγω ἰσοψηφίας, ἀντιπρόεδρος ὡρίσθη ὁ κ. Ν. Βεριοιώτης.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.

δια καὶ πυρίκαυστες προσευχάς. Τὰ μάτια μᾶς εἶναι δακρυσμένα καὶ ὑψωμένα εἰς τὸν οὐρανὸν τοῦ σπιτιοῦ, τῆς ἐκκλησίας ἢ στοῦς οὐρανούς. Πόσοι καὶ πόσοι θρησκευτικὰ παγεροὶ καὶ ἀδιόφοροι καὶ ἀπιστοὶ καὶ βλάσφημοι ἀκόμα οὐδέ τέτοιαι ὄρες συγκλονιστικὰς δὲν ἔχουν στρέψει τὴν ἐλπίδα τους εἰς τὸ Θεὸν δὲν πιστεύουσι. Κατὰ τὴν διαρκείαν τοῦ Ἑλλησιταλικοῦ πολέμου οἱ Ἐκκλησιαστικὰς γέμισαν πιστοὺς. Κάποια μέρα πού βισκόμουνα σὲ μιὰ τέτοια συγκέντρωσιν προσευχῆς σὲ κάποια ἐκκλησία μου εἶπε ὁ ἱερεὺς: «Αὐτὴ ἡ γυνὴ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ οὐρίου ἐνθάδε ἀνέβη γὰρ προσευχῆ. Ποῦ τὸ ξέρετε;» τοῦ ἀπήντησα. Καὶ ἐκείνος ποῦ προσέβητε σὲν ἐξήγησεν: «Πρὸ ὀλίγου ἤρθε εἰδὼς ὅτι ὁ ἀνδρὸς τῆς τραυματιστικῆς καὶ βρισκῆται σὲ νοσοκομεῖο τῶν Ἀθηνῶν. Ἀπὸ τῶρα καὶ πέρα δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ θεοῦ καὶ προσευχῆ». Ἐπὶ ἀκρῶς καὶ ἔγινε. Μὴ μικρὴ σπῆθα ἂν διατηρούσαμε ἀπὸ τὴν φλόγα τῆς εὐσεβείας ποῦ καλεῖ τὴν καρδίαν μᾶς σὲ ὄρες ἐπικίνδυνες καὶ λυπητερές θὰ εἴμασταν τελείως διαφορετικοὶ ἀπὸ ὅ,τι εἴμασταν. Ὅταν ἡ εὐσεβεία ἐκστάρη τὴν καρδίαν σκέψεις ἀκαθάρτες δὲν χαροῦν σὲ νοῦς μας παρὰ μόνο καθαρὰς καὶ θεοσεβείας. Καὶ ὅταν τέτοιαι σκέψεις μόνο μᾶς ἀσχολοῦν τότε καὶ εἰς πράξεις μας εἶναι ἀνάλογες. Καὶ ἂν καμμιὰ φορὰ ἐξοστρακίζουμε ἡ θεοσεβῆς συνείδησις ἀγρυπνεῖ, μᾶς ἐλέγχει καὶ μᾶς ἐναγυρίζει σὲν ὀρθὸν τρόπο ζωῆς. Συμβουλευθετὲ τὴν προσηφικὴν σὰς ἐμπειρίαν καὶ θὰ μὲ δικαιώσετε.

τοῦ Παγγαλιδικοῦ Συλλόγου κ. Παπαγερακῆς, ὁ πρῶν βουλευτῆς κ. Κότσιανος, ὁ Προϊστάμενος τοῦ Τ.Ε.Β.Ε. κ. Παναγιώπουλος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ι.Κ.Α. κ. Δ. Βασιλικός, οἱ Διευθυνταὶ Ἰατρειῶν Ι.Κ.Α. κ.κ. Οἰκονόμου—Μπάμπη, Μουστακάς, καὶ Καλιτσῆς οἱ ἀρχίατροι τῶν Σ.Ε.Κ. κ. Καμπανῆς, τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. κ. Βλαχογιάννης, Τ.Ε.Β.Ε. κ. Ροδοκανάκης, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ρετρείας Ὁξυγόνου κ. Τσιριγιώτης, οἱ Ἴατροι κ.κ. Κούφας, Μανθόπουλος, Παπασοφειανός, Χαλκιόπουλος, Σταματίου κλπ. Ἐπίσης παρέστησαν πολλοὶ ἐκ πρῶστων τῶν διαφόρων ἐπαγγελματικῶν τάξεων.

Ἄπαντες οἱ παρευθεθέντες συνεχώρησαν τὸν κ. Σαραφιανὸν διὰ τὸ θαυμάσιον δημιουργημὰ του διὰ τὸ ὅποιον δύναται νὰ εἶναι ὑπερήφανος ὄχι μόνον ἡ Θεσσαλονίκη ἀλλὰ ὅλη ἡ Ἑλλάς. Τὸ αὐτὸ ἐπῆραξεν τηλεφωνικῶς πολλὰ ἐπίλεκτα μέλη τῆς Θεσσαλονικῆς τὰ ὁποῖα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παρευθεθῶν κατὰ τὰ Ἐγκαινία. Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὁμιλήσας ὁ κ. Σαραφιανὸς εἶπεν:

Παναγιώτατε Ἄξιε κ. Ὑπουργέ Στοιχοῦ μου κ. Καθηγηταὶ Κυρίες καὶ Κύριοι

Σήμερον εἶνα ἐκ τῶν ὄνειρων μου βρισκῆ τὴν δικαιοσύνην του. Μία ἐκ τῶν βασικῶν ἐπιδιώξεων τῆς ζωῆς μου βρισκῆ τὴν ἐκπλήρωσίν της.

Βαθυτάτη εἶναι ἡ συγκίνησις μου καὶ ἡ χαρὰ μου ἀφάνταστα μεγάλη. Καθίσταται ὁμῶς αὐτὴ εἰς μεγαλύτερα διότι κατὰ τὸν σημερινὸν ἐορτασμὸν τῶν ἐγκαινίων ἐκλεκτοὶ φίλοι μετέχουσι αὐτῆς. Ὁ παναγιώτατος βιβλικὴ φυσιογνωμία, ὁ Ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος ἀναγνωρισμένη Πολιτι

μου κατέστησαν ρεαλιστικότερα. Δυστυχῶς ὁ πρόωρος χαμὸς τοῦ πατρὸς μου, ὅτε ἤμουν ζετῆς φοιτητῆς, δὲν μοῦ ἐπέτρεψεν νὰ ἀφομοιωθῶ καὶ ἀξιοποιήσω ὅ,τι ἡ 50ετής πείρα τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἡ φιλομάθεια αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ με παρασχοῦν, χάρις ὁμῶς εἰς τὴν συμπαράστασιν τῆς μητρὸς μου, ἀπέφυγα τὴν διακοπὴν τῶν σπουδῶν μου καὶ ἐοὐνέχισα αὐτάς. Ὅτι δὲ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀεὶ ποιήσω ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἠδύνατο νὰ μοῦ παρασχοῦν ἡ εὐρυμάθεια τοῦ πατρὸς μου ἐφόρτιον σὺν τῷ χρόνῳ μελετῶν καὶ σπουδάζων νὰ τὸ ἀποκτήσω.

Ἐπὶ 23 ἔτη ἀπὸ τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα ἡ ὀρθότερον τὸ ἱατρικὸν λειτουργημὰ. Οἱ διδασκαλοὶ μου, ἀλλὰ ἰδιαίτερα ὁ πατὴρ μου μοῦ ἐδίδαξαν ἐμπραγματικῶς ὅτι ἡ ἱατρικὴ δὲν εἶναι ἐπάγγελμα, ἀλλὰ λειτουργημὰ, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ περίθαλψις καὶ ἡ ἀνακούφισις τῶν πασχόντων ἀνεξαρτήτως ἐὰν ὑπάρξῃ ἢ δὲν ὑπάρξῃ ὑλιστικὸν κίνηρον. Τὴν τοιαύτην ἐκ μέρους μου ἀσκήσιν τῆς ἱατρικῆς δύναται πᾶς τις νὰ βεβαιώσῃ, ὁ δὲ λαὸς τῆς ἰδιαίτερας μου πατριδος τῆς Χαλκιδικῆς διὰ τῆς ἐπὶ 5 κατὰ φρονῆς ἀναδείξεώς μου ὡς Κοινωνιολογικοῦ του ἀντιπροσώπου νὰ προσφέρει τὴν μεγαλυτέραν περὶ τούτου ἀπόδειξιν.

Θὰ ἠδύνατο τις νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι διὰ τῆς ἀσκήσεως ἐπὶ 23 ἔτη ἐκ μέρους μου τῆς ἱατρικῆς ὁ παιδικὸς πόθος καὶ ἡ ἀγάπη μου πρὸς τὴν ἱατρικὴν εὐρον τὴν ἰκανοποίησιν των Ἡ ἀσκήσις ὁμῶς τῆς ἱατρικῆς διὰ τῆς ἀνοιχτῆς περιθάλψεως τῶν πασχόντων εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα, εἶναι ἡ ἀρχὴ, ἐνθὺ τὸ τελευταῖον ποῦ φέρνει τὴν ολοκληρωσιν τοῦ σκοποῦ εἶναι ἡ κλειστὴ περίθαλψις, ἡ Νοσοκομειακὴ τοῦ ἐστίν ἡ Κλινικὴ τοιαύτη. Διὰ τούτου ἤχθη εἰς τὴν ἀπὸ

αὐ ἀμοιβὰς δίδουν εἰς ἄλλοις ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς τὴν ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα τὰ ὁποῖα κυρίως παρέχουν καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πελατείας αὐτῶν.

Ἡμεῖς πιστεύοντες ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτετραμένον σήμερον μιὰ Κλινικὴ νὰ μὴν διαθέτῃ, διὲν ἐπιστήμη προσφέρει ἐφροντίσασθαι καὶ ἐξωπλισασθαι αὐτὴν ἀναλόγως.

Πέραν τῶν ἐν ἀναπτύξει εὐρισκομένων ἐργαστηρίων ἀκτινολογικοῦ καὶ μικροβιολογικοῦ Κοινωνιολογικοῦ (χειρουργικὴ διαθεσιμὰ), συγχρόνως ἀναρρητή, εἰδικὴ χειρουργικὴ λυχνία ὀροφῆς, μὲ δυνατότητα λήψεως φωτογραφικῶν τοῦ χειρουργικοῦ πεδίου, κοσμοῦν τὸ ἀνετότατον χειρουργεῖον μας.

Ἡ ἀποστείρωσις αὐτοῦ δι' εἰδικῶν μικροβιοκτόνων λυχνιῶν καὶ ἡ δημιουργία διὰ τοποθετήσεως ἀερκοντισίων εὐχαρίστου πρὸς ἐγγεῖρησιν ἀεροσφαιρας εἰς πᾶσαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους: εὐρίσονται εἰς τὸ στάδιον τῆς συντόμου πραγματοποιήσεως. Διαθεσιμὰ, φωτολειτουργία, ὑπερυθροῦ ἀκτίνες, ὑπέρηθρον εὐρίσονται ἀπὸ τούδε εἰς τὴν κλινικὴν. Κεντρικὴ ἐγκατάστασις ὀξυγόνου, ἢ τῆς μᾶς παρέχει τὴν δυνατότητα ἐφαρμογῆς παντὸς εἶδους δξυγονοθεραπείας: εὐρίσεται ἡδη εἰς λειτουργίαν. Τένται δξυγόνου διὰ παροχὴν ὀξυγόνου ὑπὸ διαφόρους μορφὰς εἶτε αὐτοσυσίου εἶτε ἐν συνδυασμῷ μὲ ἀεροζὸλ μάσκα διὰ παροχὴν ὀξυγόνου ὑπὸ πίεσιν διὰ ταχέαν ἀνάληψιν καὶ ἀποφυγὴν τοῦ δυσχεροῦς συμβάντος τῆς ἀπνοίας. Ἄξιζε εἰ δὲ νὰ σημειωθῆ ὅτι εἰς ὁλόκληρον τὴν Βόρειον εἰς Ἑλλάδα οὐδὲν ἱδρυμὰ Κρατικὸν ἢ ἰδιωτικὸν διασθῆται ἐγκατάστασιν ὀξυγόνου.

Διὰ τὴν ἀσκήσιν παρακολούθησιν τοῦ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ ἐγκατεστήσαμεν τὴν ἐλε

ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΡΗΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ ΗΡΑΚΛΗΣ Ν. ΦΩΚΙΑΣ 9-1

Τὴν 7-1-1963 συνητήθησαν εἰς φιλικὸν ἀγῶνα αἱ ποδοσφαιρικὰ ὁμάδες «ΑΡΗΣ Κασσάνδρας» καὶ «ΗΡΑΚΛΗΣ» Ν. Φωκίας. Ὁ ἈΡΗΣ ἀναπτύξας τεχνικὸν καὶ ταχύτατον παίγνιδι ἐσάρασε τὸν ΗΡΑΚΛΗΝ ἐπιτυχῶν 9 τέρματα ἔναντι 1.

Διεκρίθησαν ἐκ τῆς ὁμάδος τοῦ ΑΡΕΩΣ οἱ: 1) Σιαῖρος Σιαυλῆς, 2) Καλαμπούκας, 3) Μαυροματίδης καὶ 4) Μήτσου.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ ΑΡΗΣ Κασσάνδρας συνητήθη μετὰ τῆς ΔΟΞΗΣ Ὁρουμίας.

Ὁ ΑΡΗΣ, μετὰ σκληρῶν ἀγῶνα ἐπεβλήθη τῆς ΔΟΞΗΣ διὰ τερμάτων 2 ἔναντι 1.

Σήμερον ὁ ΑΡΗΣ Κασσάνδρας συναντᾶται μετὰ τοῦ ΠΟΜ Ν. Μουδανίων εἰς τὴν γῆπεδον τοῦ τελευταίου.

γχομένην φωτοσήμανον καὶ διὰ τὴν ἀνετον διαμονὴν τῶν ἀσθενῶν πέραν τῶν συνηθῶν ἐφροντίσαμεν νὰ ἔχη ὁ καθεὶς ἐξ' αὐτῶν τὴν δυνατοτητα ἀστικῆς ἢ ὑπεραστικῆς τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας ἀπὸ τὴν κλινικὴν τοῦ Ἐπίσης διὰ εἰδικῆς καὶ τὸ πρῶτον ἐφαρμοζομένης ἐν Ἑλλάδι ἐγκαταστάσεως δύναται ὁ ἀσθενὴς νὰ ἔχη εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ εἰς τὴν ἐντασιν πρὸ ἐπιθωμῆ ὅ,τι τὰ κύματα τοῦ HERTZ δύναται νὰ τοῦ προσφέρουν τὴν θεῖαν λειτουργίαν, μουσικὰ, θεατρικὰ προγράμματα κλπ.

Μετὰ τὸ σύστημα αὐτὸ ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς ἡ οὐσαν εἰς τὰ δωμάτια των τῶν ψυχρῶν ἁγιασμὸν ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ ἀκούουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ τὸν ὀμιλοῦντα. Τέλος εἰδικαὶ κλινικοὶ ρωμαὶ ἐξ ἀφρολίτ καὶ θιστοῦν τὴν διαμονὴν πλέον ἀνετον καὶ εἰδικὰ ὀρθοπαιδικὰ κλινικὰ βοηθῶν εἰς τὴν καλλιτέραν καὶ ἀνωδυνεστεραν θεραπείαν.

Ἐκ τῶν ὄσον ὡς ἀνέφερα ἐνδεικτικῶς καὶ μόνον δύνασθε νὰ ἀντιληφθῆτε ὅτι ἡ Κλινικὴ ἡμῶν ἐδημιουργήσασθαι προὑποθέσει: ἀσκήσεως τῆς ἱατρικῆς εἰς ἀνώτερα ἐπίπεδα. Καὶ δ' αὖτῃ: ὑπάρξεως σχεδὸν ὄλων τῶν τμημάτων ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ παρέχῃ τὴν πλέον ἀριτίαν θεραπευτικὴν ἀγαθήν.

Πιστεύομεν δὲ ὅτι με τοὺς ἐπιλέτους τακτικὸς συνεργάσασθαι τοὺς διευθυντὰς τῶν διαφόρων τμημάτων, ἀλλὰ καὶ με τοὺς ἐκτάκτους τοιοῦτους θὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς πάσχοντας ὅ,τι ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη διαθέτει καὶ θὰ ἔχωμεν ἐκ μέρους τούτων τὴν ἀναγνώρισιν τῶν κόπων καὶ τῶν θυσιῶν μας.

Εὐχόμεθα νὰ ὑπάξουν μιμηταὶ μᾶς.

ΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Μετὰ βαθυτάτης λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τῆς σεβαστῆς μητρὸς μᾶμης καὶ ἀδελφῆς ἡμῶν ΜΑΡΙΑΣ ΧΗΡΑΣ ΓΕΩΡΓ. ΜΑΡΙΝΟΥ Ἡλικίας 79 ἐτῶν ἐπισυμβάντα ἐν Ἱερισσῷ τὴν 17ην τρέχοντος μηνός.

ΤΑ ΤΕΚΝΑ Ἀθανάσιος, Ἐλένη Οἱ ΑΔΕΛΦΟΙ Ἀρτεμίου—Βελισσοῦριος—Βασίλειος Οἱ ΕΓΓΟΝΟΙ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΝΘΟΥΣ

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ὁμοῦς τοὺς συγγενεῖς καὶ γιναστοὺς, ὁ ὅποιοι παρέστησαν εἰς τὸν θάνατον τῆς προσφιλοῦς μητρὸς καὶ μᾶμης ἡμῶν.

ΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ

Νικολάου Ἀστ. Κατσομούρη Ἰωάννου Ἀστ. Κατσομούρη Δημητρίου Δαδῶλη Κωνῆνου Ἀλεξάνδρου Χρήστου Γκουινιώτου

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΑ

Ἐν συνεχείᾳ παλαιᾶς Μητροπόλεως πωλεῖται παλαιὸν νεκροταφεῖον εἰς ἐπαγγελμὰ καὶ οἰκόπεδα εἰς κεντρικὴν ὁδὸν Κασσάνδρας.

Πληροφορία: Καλλικράτην Παπαγιάννου Δικολάβου Κασσάνδρα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιούμεν ὅτι τὴν 7ην, 8ην καὶ 9ην Φεβρουαρίου ε. ἔ. καὶ τὸ κατάστημα Καλλυντικῶν καὶ Νεωτερισμῶν ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΠΟΥ ΜΠΟΥΡΑ, θὰ ἀφίχθῃ ἀιθητικὸς ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Ἰνστιτούτου Αἰσθητικῆς ARRIETE, ἵνα προσφέρῃ τὰς συμβουλὰς τῆς ἐν τ ε λ ὡ ς δ ω ρ ε ἄ ν.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ: πινακίς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 155 054 αυτοκινήτου.

Παρακαλεῖται ὁ εὐδὼν νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς τὴν γραφεῖα τῆς Ἐφημερίδος μᾶς καὶ ἀμειφθῆσεται.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ Βουλευτοῦ κ. Λυσιμάχου Σαραφιανοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πλάτωνος ἀριθ. 1 (Παλαιὰ Κλινικὴ) καὶ ἔχει ἀριθμὸν τηλεφώνου 22-421.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Πλήρης ἡμερῶν, εἰς ἡλικίαν 93 ἐτῶν ἀπεβίωσεν ἐν Ἀρναίᾳ ἡ: ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΑΣΤ. ΚΑΤΣΑ ΜΟΥΡΗ Τύπος ἀγαθῆς, ὑπὸ τὴν εὐρωϊάνην ἐνοίαν τῆς λέξεως, Ἑλληνίδος, Χριστιανῆς καὶ μητρὸς ἡ ἐκλιπούσα, συνοδεύθη εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῆς ἀπὸ τὰ τέκνα της, τὰ ἐγγόνια της καὶ τὴν ἐκτιμῶσαν τὸς ἀρετῆς της Κοινωνίαν τῆς Ἀρναίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ», συλλυπεῖται θερμῶς τὴς οἰκίους της.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

—Εἰς τὸν ἀγαπητὸν μας κοινωτῶν Ἰωάννην Γ. Κυριαφίην, ἱατρὸν ὀτορρινολαρυγγολόγον, ὅστις ἀνηγορεύθη διδάκτω τοῦ Πανεπιστημίου TUBINGEN Γερμανίας, εὐχόμεθα λαμπρὰν σταδιοδρομίαν.

ΑΣ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ